

РЕШЕНИЕ

№ 814

гр. Бургас, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXII СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ХР. МАНОЛОВА**
като разглежда докладваното от **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ** Гражданско дело № 20212120108734 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 362/12.10.2021 г. по в. гр. дело № 10 64/2021 г. по описа на БОС, в сила от 26.11.2021 г., е обезсилено решение № 260439/11.03.2021 г. по гр. дело № 770/2020 г. по описа на БРС и делото е върнато за произнасяне по предявените искиве срещу надлежния ответник.

С определение № 432/21.01.2022 г. съдът е прекратил производството по делото по отношение на ответника „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД по предявените от Й. А. Щ. искиве по чл.344, ал.1, т.1 – т.3 от КТ и чл.55, ал.1 от ЗЗД. Със същия съдебен акт като ответник по предявените искиве е конституирано Поделение за товарни превози – гр. П., ЕИК – ***, към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, с адрес гр. П., ***, което депозира отговор на исковата молба.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковите и моли съда да ги уважи, като присъди на страната сторените от нея разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника оспорва исковите и моли съда да ги отхвърли, като присъди на страната сторените по делото разноски.

Бургаският районен съд, след като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С допълнително споразумение № 939/04.07.2013 г. към трудов договор се установява, че ищецът се преназначават на длъжността „****“ звено „***“ (***) в Бизнес център Б. на „БДЖ – Товарни превози“ ЕООД с място на работа „БДЖ-ТП“ ЕООД – Бизнес център Б., като срокът на договора не е определен и месечното трудово възнаграждение е 612 лева, към което се начисляват и допълнителни трудови възнаграждения.

На 19.10.2013 г. на ищеца е връчено срещу подпис уведомление, подписано от директор на Поделение за товарни превози – Пловдив (за краткост ПТП) и от управителя на

„БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, че с решение на съвета на директорите на „Холдинг БДЖ“ ЕАД от заседание, проведено на 09.09.2013 г., и заповед № 489/17.09.2013 г. на управителя на „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, считано от 01.10.2013 г. се създават три поделения за товарни превози в състава на „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, със седалища София, Пловдив и Горна Оряховица. Във връзка с извършеното реструктуриране – разпределение на дейността на едно предприятие между две или повече предприятия, е утвърдена нова организационно-управленска структура на „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД. С оглед изложеното и на основание чл.123, ал.1, т.3 от КТ ищецът Щ. е уведомен, че трудовото му правоотношение не се прекратява, а правата и задълженията на работодателя „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД по него се прехвърлят на Поделение за товарни превози Пловдив, считано от 01.10.2013 г. За задълженията към ищеца, възникнали до 01.10.2013 г., отговарят солидарно „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД и Поделение за товарни превози – Пловдив.

С допълнително споразумение № 389/11.04.2014 г., сключено между ПТП към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД и ищеца, заемащ длъжността „****“ в Бизнес център Б. (****) при ПТП към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, основното трудово възнаграждение на Щ. е променено на 637 лева.

На 30.10.2019 г. Й. А. Щ. е на работа дневно дежурство и лично провежда инструктажа на смяната. На същата дата влак 30641 с 34 вагона и с товар от 2501 тона е задържан преди отпътуване от гара К. за вземане на проби от вагоните с дизелово гориво. Поради липса на оправомощено лице за отваряне на цистерните, проби не могат да се вземат и 16 вагона горива за гара Русе-Север остават неотвезени в гара К. „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД търпи неустойки по сключен договор за превоз с възложител „Лукойл Нефтохим“ АД, тъй като със закъснение на гара Русе-Север пристигат 14 броя вагон-цистерни, пълни с дизелово гориво, и 2 броя вагон-цистерни, пълни с бензин.

На 30.10.2019 г. в с. С., в района на гара „****“, са задържани от полицията Н. Р. А. („****“), Й. А. Щ. („****“) и М. М. М. („****“), и тримата служители на ПТП.

На 31.10.2019 г. ищецът е привлечен в качеството на обвиняем за това, че на 30.10.2019 г. в с. С., в района на гара „****“, като длъжностно лице „****“ при ПТП, като извършител в съучастие с М. М. М., съизвършител, и Н. Р. А., съизвършител, се е възползвал от служебното си положение като от товарни вагони на влак № 80622, превозващ гориво по линията Бургас – Русе, е отнел чужди движими вещи, а именно 1072 литра гориво на стойност 2358,40 лева от владението на П. С. П. (директор на ПТП) без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои – престъпление по чл.195, ал.1, т.6, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК. По отношение на ищеца е взета мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 1000 лева.

На 07.11.2019 г. до ПТП е изпратено писмо от ОДМВР-Бургас, че в автомобилите на Щ., М. и А. е намерено и иззето гориво в размер на 1072 литра. Непосредствено преди задържането им те приключват работна смяна на гара „****“.

На 15.11.2019 г. на ищеца е връчено срещу подпис искане от директор на ПТП да даде в 3-дневен срок писмени обяснения на основание чл.193, ал.1 от КТ във връзка с образувано досъдебно производство през месец октомври 2019 г. по описа на ОДМВР – Бургас, невявяването му на нощно дежурство на гара *** на 31.10.2019 г./01.11.2019 г. и с оглед провеждане на дисциплинарно производство, по двадесет въпроса, сред които: бил ли е на 30.10.2019 г. на работа дневно дежурство на гара ***; по какъв начин е пристигнал на работа в гара *** на 30.10.2019 г. и ако е пристигнал с МПС да посочи марка, регистрационен номер и собственик?; кой и как е разпределил работата относно извършването на маневрената дейност в гара *** на 30.10.2019 г.?; в колко часа е изтеглил композицията с натоварени 14 броя вагони от ЖП Наливни естакади с дизелово гориво и 2 броя вагони с бензин за гара Русе-Север на 30.10.2019 г.?; в колко часа е напуснал работното си място и по какъв начин на 30.10.2019 г.?; разпоредил ли е на тази дата маневрената бригада на влак № 80622 да спира на района на Нова гара?; каква е причината да не се яви на нощно дежурство в гара *** на 31.10.2019 г./01.11.2019 г.?; бил ли е задържан и къде на

30.10.2019 г. от органи на МВР, за какъв период и защо?; от органите на МВР иззети ли са вещи от автомобил, който е управлявал на 30.10.2019 г., и какви?; има ли наложена мярка за неотклонение „парична гаранция“ и привлечен ли е като обвиняем?

На 15.11.2019 г. ищецът представя подробни писмени обяснения, като „признава“, че на 30.10.2019 г. е задържан от полицията и от автомобила, който е управлявал, са иззети около 200 литра (без да се уточнява какво).

На 03.12.2019 г. директор на ПТП изпраща писмо до Щ. във връзка с прекратяване на трудовото му правоотношение с искане да уведоми директора в 3-дневен срок дали съществува някоя от хипотезите по чл.333 от КТ за закрила при уволнение. Писмото е връчено на Щ. при условията на отказ, удостоверен с подписа на двама свидетели, чиито имена са посочени. В указания срок ищецът не предоставя такава информация.

Задържането на тримата служители намира отражение в медийното пространство. Новината присъства както в интернет сайтове, специализирани в отразяване на събития в Област Бургас (например flagman.bg), така и в национални медии като БТВ и Българско национално радио.

Трудовото правоотношение на ищеца е прекратено със заповед № 12-01-286 от 29.01.2019 г. на директор на ПТП с уволнение поради грубо нарушение на трудовата дисциплина и на основание чл.195, ал.1, вр. чл. 190, ал.1, т.4 и т.7, вр. чл.187, т.8 и т.10 от КТ, както и на основание чл.188, т.3 от КТ. Заповедта е връчена на ищеца на 05.12.2019 г. при отказ, който е удостоверен с подписите на двама свидетели, чиито имена са посочени в заповедта.

В заповедта, на страница 7, е описана следната фактическа обстановка: Й. А. Щ., като длъжностно лице „****“, като извършител в съучастие с М. М. М. – съизвършител и Н. Р. А. - съизвършител се е възползвал от служебното си положение като от товарен вагон на влак № 80622, превозващ гориво по линия Бургас – Русе е отнел чужди движими вещи, а именно 1072 литра гориво на стойност 2 358,40 лева от владението на П. С. П. – директор на ПТП, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като действията, извършени от работника са целели извличане на изгода за себе си или за другото, при това с умишъл.

В заповедта е отразено още, че служителят е задържан на 30.10.2019 година от органите на МВР в с. С., област Б., в района на гара „****“. От общо намереното количество 1072 литра гориво в автомобилите на тримата служители на ПТП около 200 литра дизелово гориво /по писмени обяснения на А. Щ./ са били намерени в лек автомобил, собственост на сина му, управляван от А. Щ.. Прието е, че фактите осъществяват състав на чл.187, т.8 от КТ - злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието.

В заповедта е прието още, че е налице и хипотезата на чл. 187, ал.1, т.10 от КТ - „неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение“, тъй като ищецът е нарушил т. I от Заповед №209/28.04.2015г. на Управителя на „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, според която е забранено на работниците и служителите на дружеството „при намерени вещи, предмети, съдове за съхраняване на горива и смазочни материали, разпилени или разтоварени товари от вагоните, елементи от подвижния железопътен състав и железопътната инфраструктура, включително и при извършени престъпни посегателства от други лица да ги взимат по какъвто и да е повод“. Изложено е, че ищецът е нарушил тази част от заповедта като на 30.10.2019 г., вземайки и превозвайки в чужд лек автомобил около 200 литра дизелово гориво, се е отправил към с. Свобода, област Бургас, в района на гара „****“.

Работодателят е приел, че е налице и хипотезата на чл. 187, ал.1, т.10 от КТ, тъй като ищецът е нарушил т. II от Заповед №209/28.04.2015 г. на управителя на „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, според която „Преместването на откритите и изоставени съдове, предмети, материали, товари, части от подвижния железопътен състав и железопътната инфраструктура да се осъществява след нареждане, даване на указания и съгласуване

действията с органите на МВР и под прякото ръководство на ръководителя на обекта или отговорното длъжностно лице за района (директор ПТП, началник ЛД и ВРЦ отговорник ЕП) ”, като е преместил в чужд лек автомобил около 200 литра дизелово гориво и се е отправил към с. С., област Б., в района на гара „***“, където е задържан от органите на МВР.

В заповедта е посочено още, че е налице цитираната законова хипотеза на чл.187, ал.1, т.10 от КТ и поради това, че работникът е нарушил т.VI от Заповед №209/28.04.2015 г. на Управителя на „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, според която „работниците и служителите при изпълнението на служебните си задължения незабавно да уведомяват прекия си ръководител, а той от своя страна директора на съответното ПТП, както и ако открият празни или пълни съдове за горива и смазочни материали, за които няма изрично разрешение за разполагане на съответното място“, като не е уведомил прекия си ръководител за наличието на около 200 литра дизелово гориво на нерегламентирано място и след като ги е взел, се е отправил към с.С., област Б., в района на гара „***“, където е задържан от органите на МВР.

Останалите факти, описани в заповедта са относно публикации във връзка с този случай в медиите. Изложени са подробни правни доводи.

С квитанция № 473/16.12.2019 г. ищецът е внесъл в касата на ПТП – Пловдив сумата от 1327,14 лева, представляваща обезщетение по чл.221, ал.2 от КТ. От същата дата до 01.04.2020 г. той работи по трудово правоотношение с работодател „АДЕНА ТРЕЙД“ ЕООД с основно трудово възнаграждение в размер на 900 лева.

От изисканата служебна справка се установява, че по НОХД № 5432/2021 г. по описа на БРС е постигнато споразумение, съгласно което обвиняемият Й. А. Щ. се е признал за виновен за това, че на 31.10.2019 г. в с. С., общ. К., обл. Б., в района на жп гара „***“, от жп цистерни натоварени с дизелово гориво, в качеството на длъжностно лице, изпълняващо длъжността „***“, възползвайки се от служебното си положение, след предварителен сговор с М. М. М. и Н. Р. А., чрез използване на моторни превозни средства и чрез използване на неустановено техническо средство, отнел чужди движими вещи – 1 312,90 литра дизелово гориво на стойност 2 888,38 лева от владението на П. С. П. – директор на „Поделение за товарни превози П.“, собственост на „Лукойл България“ ЕООД, без тяхно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като случаят не е маловажен – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, т.5 и т.6, вр. чл.194, ал.1 от НК.

Така изложената фактическа обстановка съдът прие въз основа на събраните по делото писмени доказателства.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Предявените иски са: с правно основание чл.344, т.1 от КТ за отмяна като незаконно на дисциплинарно наказание „уволнение“; с правно основание чл.344, т.2 от КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност; с правно основание чл. 344, т.3 вр. чл.225 от КТ за осъждане на ответника да плати на ищеца обезщетение за оставането му без работа; с правно основание чл.55, ал.1 от ЗЗД, на отпаднало основание, за осъждане на ответника да плати на ищеца сума, която ищецът му е заплатил на основание чл.221 от КТ.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ:

Този иск е един и включва всички основания за незаконност от процедурно или материалноправно естество. Ищецът твърди, че е нарушена разпоредбата на чл. 193 от КТ. Счита, че въпросите, на които е следвало да отговори в хода на дисциплинарното производство, нямат нищо общо с изложените факти в заповедта, както и не са установени нарушения на трудовата дисциплина.

Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ съдържа всички необходими реквизити, визирани в чл.195, ал.1 от КТ, и е издадена от лице, което има правомощия да налага дисциплинарни наказания, включително уволнение.

Спазена е процедурата за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно разпоредбата на чл.193, ал.1 от КТ работодателят е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените доказателства. Обясненията са дадени пред субекта на дисциплинарна власт (работодателя), като те са достигнали до работодателя преди налагане на наказанието.

Ако обяснения са поискани само за част от нарушенията, за които е наложено наказанието, законността на уволнението следва да се прецени спрямо тези нарушения, за които изискванията на чл. 193 КТ са изпълнени – Решение № 1431 от 18.10.2004 г. по гр.д. № 2460/2002 г. III г.о., Решение № 392/22.06.2010 г. по гр.д. № 843/2009 г. IV г.о. ВКС, Решение № 379 от 24.06.2010 г. по гр.д. № 410/2009 г. IV г.о. ВКС . По делото липсват доказателства ищецът да е запознат със Заповед № 209/28.04.2015 г. на управителя на „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, а според работодателя служителят е нарушил т. I, т. II и т. VI от нея. На ищеца са поискани обяснения както за събитията, непосредствено предхождащи ареста му на 30.10.2019 г., така и за обстоятелствата около ареста му и последвалите събития, но не са му поискани обяснения за това защо е взел съдове за съхранение на горива, защо ги е преместил без разрешение на органите на МВР и на прекия ръководител и не е уведомил последния за това.

Ето защо законността на уволнението следва да се преценява само с оглед нарушението по чл.187, т.8 от КТ, а именно – злоупотреба с доверието на работодателя и уронване на доброто име на предприятието. Злоупотребата с доверието е умишлено нарушение на трудовите задължения. Изразява се в използване оказаното от работодателя доверие за неправомерно извличане на определена облага за работника/служителя или за друго – Решение № 232 от 02.05.1995 г. по гр.д. № 1209/94 г. III.о., Решение № 364/2007 г. по гр.д. № 1345/2004 г. III г.о. ВКС, Решение № 516/28.06.2010 г. по гр.д. № 94/2009 г. III г.о. ВКС.

Щ. потвърждава в обясненията си, че в автомобила, който е управлявал тогава и с който е напуснал работното си място, са открити от органите на МВР 200 литра гориво. Той не отрича, че е бил задържан на 30.10.2019 г. от органите на МВР, поради което не се е явил на нощно дежурство на 31.10.2019 г./01.11.2019 г. Към настоящия момент наказателното дело е приключило със споразумение между него и прокуратурата, с което той се признава за виновен по повдиганото му обвинение за кражба на дизелово гориво именно на посочената дата, което обстоятелство следва да бъде взето предвид от съда на основание чл.235, ал.3 от ГПК.

Процесната заповед за уволнение е мотивирана и издадена в съответствие с изискванията на чл. 195, ал.1 от КТ. Детайлно и с необходимата яснота и конкретика е описано нарушението по чл.187, т.8 от КТ на трудовата дисциплина, като са посочени времето и мястото на извършването му, както и обстоятелствата, при които е извършено. Възползвайки се от служебното си положение, ищецът отнема чужди движими вещи с намерение противозаконно да ги присвои, като така нарушава чл. 126, т. 9 от КТ – да бъде лоялен към работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие, и пази доброто име на предприятието. На 30.10.2019 г., възползвайки се от служебното си положение, Щ. отнема около 200 литра дизелово гориво, поверено на ПТП, в което работи, източено от влакова композиция (жп цистерни), и го превозва с автомобил. На същата дата е задържан от органите на МВР, които откриват в управлявания от него автомобил това количество гориво. Описаното поведение безспорно представлява тежко нарушение на трудовата дисциплина. Щ. нарушава оказаното му от работодателя доверие и го злепоставя пред трети лица – настоящи и бъдещи контрахенти. Действията му намират широк медиен отзвук, което засяга в негативен аспект доброто име на предприятието – последното трудно може да гарантира, че ще опази поверено му чуждо имущество. За в бъдеще работодателят не може да има доверие на такъв служител.

При определяне на дисциплинарното наказание наказващият орган е съобразил тежестта на конкретно извършеното от работника нарушение, което е изключително тежко и

обосновава най-тежкото дисциплинарно наказание – уволнение. Според разпоредбата на чл.190, ал.1, т.4 от КТ дисциплинарно уволнение може да се наложи за злоупотреба с доверието на работодателя.

Ето защо искът да бъде признато уволнението на Щ. със заповед № 12-01-286/29.11.2019 г. на директор на ПТП – П. за незаконно следва да бъде отхвърлен.

След като е отхвърлен главният иск, следва да бъдат отхвърлени и акцесорните искове: да бъде възстановен ищецът на заеманата от него предишна длъжност „***“; да бъде осъдено поделението да му заплати сумата от 8022 лева, представляваща обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ за оставането му без работа за шест месеца, считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение - 05.12.2019 г., ведно със законната лихва върху тази сума от предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане, защото уволнението е законно; да бъде осъдено дружеството да възстанови на ищеца сумата в размер на 1327,14 лева заплатено от ищеца обезщетение на основание чл. 221 от КТ. Това е така, защото на основание чл.221, ал.2 от КТ при дисциплинарно уволнение работникът или служителът дължи на работодателя обезщетение в размер на брутното си трудово възнаграждение за срока на предизвестие при безсрочно трудово правоотношение.

По разноските:

При този изход на делото ищецът няма право на разноски. Доколкото той е освободен от заплащане на такси и разноски (аргумент от чл. 83, ал.1, т.1 от ГПК) независимо, че предявените искове са отхвърлени, то върху него не следва да се възлага сумата, представляваща дължими държавни такси за предявените искове. Тези такси не могат да се възложат и на ответника, защото исковете са отхвърлени. Ищецът не следва да заплаща и възнаграждението за вещо лице, изготвило заключение по съдебно-икономическа експертиза при първоначално разглеждане на делото.

Ответникът има право на разноски. Тук се налага следното уточнение:

При първоначалното разглеждане на делото ответник е „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, поради което това дружество е направило разноски, включително депозит за призоваване на свидетели и заплащане на държавна такса за въззивно обжалване на решението. Тези разноски е следвало да бъдат присъдени в полза на това дружество с решението на ОС – Бургас, с което се обезсилва решението на БРС по гр. дело № 770/2020 г. по описа на този съд, на основание чл.81 от ГПК.

При „повторното“ разглеждане на спора ответник е Поделение за товарни превози – гр. П., ЕИК – ***, към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД. В този смисъл на ПТП – П. следва да се присъди само юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл.78, ал.8 от ГПК, защото други разноски то не е направило. В случая приложими се явяват разпоредбите на чл.23, т.1 и чл. 25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, като възнаграждението се определя сумарно за неопценяемите искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ и оценяемите искове по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ и чл.55 от ЗЗД – аргумент от Определение № 821 от 23.12.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 5438/2015 г., IV г. о. Съдът намира за справедливо юрисконсултско възнаграждение в размер на 650 лева, което следва да се присъди в полза на ответника.

Мотивиран от горното Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т.2, чл.344, ал.1, т.3, вр. чл.225, ал.1 от КТ и чл. 55, ал. 1 от ЗЗД, предявени от Й. А. Щ., ЕГН *****, с адрес с. Л., общ. Р., против Поделение за товарни превози – Пловдив, ЕИК ***, към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ***, а именно: за признаване на уволнението му със заповед № 12-01-286/29.11.2019 г. на директор на Поделение за товарни превози – П. към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД за

незаконно; за възстановяването му на заеманата от него предишна длъжност „****“ в Бизнес център Б. при Поделение за товарни превози – П. към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД; за осъждането на ответника да му заплати сумата от 8022 (осем хиляди двадесет и два) лева, представляваща обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ за оставането му без работа поради уволнението за период шест месеца, считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение на 05.12.2019 г. до 05.06.2020 г., ведно със законната лихва върху тази сума от предявяване на иска на 04.02.2020 г. до окончателното ѝ изплащане; за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от 1327,14 лева (хиляда триста двадесет и седем лева и четиринадесет стотинки), получена на отпаднало основание, представляваща платено от Щ. обезщетение при уволнение за неспазено предизвестие на основание чл. 221, ал.2 от КТ.

ОСЪЖДА Й. А. Щ., ЕГН *****, с адрес с. Л., общ. Р., да заплати на Поделение за товарни превози – П., ЕИК ***, към „БДЖ-ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ***, сумата от 650 (шестстотин и петдесет) лева, представляваща направени от ответника разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано по въззивен ред пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок получаване на препис от него.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____